

N:o 49.

Herr S. B. Bruhn, *angående beräkningen af tullafgifterna å malen och omalen spanmål.*

Hvarje mera betydande ändring af tullen å en nödvändighetsvara med så stor förbrukning som spanmål ingriper på ett högst märkbart sätt såväl i den allmänna som enskilda hushållningen och spelar en betydelsefull roll inom affärslifvet. Den emottages också af allmänheten med blandade känslor; särskildt gifver en höjning af tullen, sådan som Kongl. Maj:t pröfvat nödig påbjuda och för ytterligare bekräftelse underställt Riksdagens pröfning, anledning till olika omdömen. Äfven om man af princip hyser frihandelsvänliga åsigter, kan man icke bortse från att förhållandena för närvarande äro sådana, att de berättiga till åtgärder, afsedda att bereda vår modernäring mera likställighet med öfriga näringar i fråga om skydd emot en öfvermäktig utländsk konkurrens. Men ett tullskydd, som i år har sitt berättigande ur billighetssynpunkt, kan redan till nästa år vara en obillighet. Att en rågtull åsatt i år vid ett pris af 8 à 9 kronor per 100 kilo oförändrad fortfar vid exempelvis det mer än dubbla pris, som råg för ett par år sedan betingade, blir ej blott en obillighet, utan en orättvisa. Önskvärdt måste därför vara att om möjligt kunna förebygga dylika med billighet och rättvisa ej öfverensstämmande förhållanden och utjemna de olägenheter, som vid mera betydande prisförändringar å spanmål måste härflyta af en tullsats, som icke står i rimligt förhållande till den tullpligtiga varans värde, utan att det enda korrektiv som nu finnes, nemligen tulltaxans ändring, vid hvarje, äfven tillfällig omkastning i prisförhållanden behöfver tillgripas, hvilket utan andra olägenheter äfven har den att hinna komma till stånd kanske först sedan de omständig-

heter, som betingat den, upphört att finnas till. Enligt mitt förmenande kan detta ske endast derigenom att spanmålstullen blir rörlig, blir en värdetull, som utgår i omvänt förhållande till varans värde, sålunda att tullafgift börjar att utgå vid ett visst för hvarje sädesslag bestämdt pris och erlägges med en viss procent af det belopp, hvarmed priset vid importtillfället understiger det pris, vid hvilket tullafgift skall börja att utgå. Om exempelvis tullgränsen för råg sättes vid ett värde af 15 kronor per 100 kilo och tullafgiften bestämes att utgå med 50 procent af det belopp, hvarmed värdet vid importtillfället understiger den bestämda gränsen, så blir vid ett pris af 9 kronor tullafgiften 3 kronor pr 100 kilo. Till grund för prisbestämningen vid importtillfället och den deraf beroende tullafgiften läggas fakturor och öfriga vid värdetullars beräkning brukliga handlingar.

Mot den åsigt jag tillåtit mig att här framställa kunna helt visst anmärkningar göras och praktiska svårigheter uppstå vid dess tillämpning, men då jag är öfvertygad om att den är principiellt riktig, har jag tillåtit mig att underställa densamma Riksdagens pröfning och tager mig friheten föreslå det Riksdagen måtte besluta,

att de tullafgifter, som komma att åsättas malen och omalen spanmål, skola blifva värdetullar, hvilka skola utgå i ett omvänt förhållande till den tullpligtiga varans värde på så sätt, att tullafgift börjar att utgå vid ett visst för hvarje sädes- och mjölslag bestämdt pris och erlägges med en bestämd procent af det belopp, hvarmed värdet vid importtillfället understiger detta pris.

Bevillningsutskottet, dit jag anhåller att denna motion må remitteras, torde, om utskottet finner den deri uttalade åsigten förtjent af uppmärksamhet, närmare formulera de bestämmelser, som för densammas genomförande erfordras.

Stockholm den 26 januari 1895.

S. B. Bruhn.
